

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 2.6.2014
COM(2014) 335 final

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για όλους:
από το όραμα στη συλλογική δράση**

«ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ»

ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ»

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εξάλειψη της φτώχειας και η επίτευξη της αιεφόρου ανάπτυξης είναι θεμελιώδεις παγκόσμιες προκλήσεις που αφορούν τις σημερινές και τις μελλοντικές γενιές ανθρώπων και το μέλλον όλου του πλανήτη. Οι προκλήσεις αυτές είναι καθολικές, αλληλεξαρτώμενες και χρειάζονται απάντηση σε παγκόσμιο επίπεδο. Απαιτούν ισχυρή πολιτική δέσμευση και αποφασιστικές ενέργειες σε όλα τα επίπεδα και από όλους τους εμπλεκόμενους συντελεστές.

Οι απαντήσεις πρέπει να είναι αυτές που ταιριάζουν σε έναν παγκοσμιοποιημένο και διασυνδεδεμένο κόσμο, αφού δεν είναι πλέον δυνατό να συνεχίζουμε να ενεργούμε όπως παλιά σε θέματα ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ισονομίας, ισότητας ή αιεφορίας. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της έχουν τονίσει ότι θέλουν να συνεργαστούν με όλους τους εταίρους και τους εμπλεκόμενους, χωρίς να αποκλείσουν κανέναν, ώστε να διαμορφωθεί συναίνεση για ένα νέο «μετασχηματιστικό» θεματολόγιο για την περίοδο μετά το 2015. Στις εν εξελίξει εργασίες της ανοικτής ομάδας εργασίας των ΗΕ για στόχους αιεφόρου ανάπτυξης (ομάδα εργασίας για τους ΣΑΑ), η ΕΕ συνέβαλε και θα εξακολουθήσει να συμβάλλει μέσω δικών της παρεμβάσεων και παρεμβάσεων των κρατών μελών που είναι μέλη της ομάδας εργασίας για τους ΣΑΑ.

Η παρούσα ανακοίνωση βασίζεται στην υπάρχουσα θέση της ΕΕ, όπως αυτή καθορίστηκε στα συμπεράσματα του Συμβουλίου του Ιουνίου του 2013. Επιδιώκει να επεξεργαστεί τις βασικές έννοιες, να προσδιορίσει πιθανούς τομείς προτεραιότητας και επιμέρους θεματικά πεδία για το πλαίσιο της μετά το 2015 περιόδου, να προτείνει εναλλακτικές λύσεις για τη διασύνδεση αυτών των τομέων προτεραιότητας και να ανταποκριθεί στην ανάγκη για μια νέα παγκόσμια εταιρική σχέση. Ταυτόχρονα διατηρεί την ευελιξία που χρειάζεται για να αντιμετωπιστούν τυχόν μελλοντικές εξελίξεις σε διεθνείς συζητήσεις. Θα πρέπει να ειπωθεί ως συμβολή στη διεργασία βελτίωσης της προσέγγισης της ΕΕ και των κρατών μελών της, έως και τα τελευταία στάδια των εργασιών στην ομάδα εργασίας για τους ΣΑΑ και των εργασιών της ομάδας εμπειρογνομόνων για τη χρηματοδότηση της αιεφόρου ανάπτυξης. Θα συμβάλει επίσης στις συζητήσεις που θα διεξαχθούν στο πλαίσιο της επερχόμενης γενικής συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών ενόψει των διαπραγματεύσεων που θα οδηγήσουν στη σύνοδο κορυφής του 2015.

Αξιοποιεί τα αποτελέσματα των πρόσφατων, σημαντικών διεθνών συζητήσεων για την αιεφόρο ανάπτυξη και την εξάλειψη της φτώχειας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο, μεταξύ άλλων, της Διάσκεψης Ρίο+20, της διεργασίας αναθεώρησης των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας, της έκθεσης που συνέταξε η ομάδα υψηλού επιπέδου του Γενικού Γραμματέα των ΗΕ (ΓΓΗΕ) με θέμα το μετά το 2015 αναπτυξιακό θεματολόγιο και την έκθεση του ΓΓΗΕ «Αξιοπρεπής ζωή για όλους». Αντλεί επίσης ιδέες και από τις συζητήσεις με τα κράτη μέλη της ΕΕ. Λαμβάνει επίσης υπόψη βασικές προτάσεις που έχουν υποβληθεί σε διεθνές επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των συζητήσεων που έχουν γίνει μέχρι σήμερα στην ανοικτή ομάδα εργασίας για τους ΣΑΑ, καθώς και τα αποτελέσματα διαφόρων διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

2. ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ

Στην καρδιά του οράματος της ΕΕ¹ βρίσκεται η αποδοχή ότι ο κόσμος διαθέτει την τεχνολογία και τους πόρους για την εξάλειψη της ακραίας φτώχειας στη ζωή μας και για την εξεύρεση αιφύρων μέσων εξασφάλισης αξιοπρεπούς διαβίωσης για όλους έως το 2030. Αυτό που χρειάζεται είναι το σωστό πλαίσιο για την επίτευξη του οράματος. Θα πρέπει να είναι παγκόσμιο ως προς τη φιλοδοξία και την κάλυψη και καθολικά εφαρμοστέο σε όλες τις χώρες, ενώ θα βασίζεται στην εθνική κυριαρχία και θα λαμβάνει υπόψη τα διαφορετικά εθνικά πλαίσια, ικανότητες και επίπεδα ανάπτυξης. Θα πρέπει να βασίζεται στα δικαιώματα και να είναι ανθρωποκεντρικό. Θα πρέπει να αναγνωρίζει και να συνεκτιμά τη σχέση αλληλεξάρτησης μεταξύ εξάλειψης της φτώχειας και αιφύρου ανάπτυξης. Θα πρέπει ακόμη να ενσωματώνει τις τρεις διαστάσεις της αιφύρου ανάπτυξης (κοινωνική, περιβαλλοντική και οικονομική) με τρόπο ισορροπημένο.

1. Καθολικότητα και διαφοροποίηση ανάλογα με τις εθνικές συγκυρίες

Οι προκλήσεις για την εξάλειψη της φτώχειας και την αιφύρο ανάπτυξη είναι κοινές —αφού έχουν καθολικό ενδιαφέρον και σημασία για όλες τις χώρες και όλους τους λαούς, συμπεριλαμβανομένων των μελλοντικών γενεών· και παγκόσμιες— αφού σε έναν αλληλεξαρτώμενο κόσμο, πολλές προκλήσεις απαιτούν συλλογική δράση και παγκόσμιες λύσεις. Πρέπει να καταρτιστεί ένα καθολικό και μετασχηματιστικό θεματολόγιο με άξονα γενικούς και επιμέρους στόχους που έχουν νόημα και σημασία για όλες τις χώρες. Επιπλέον, όλα τα εμπλεκόμενα μέρη θα πρέπει να δεσμευτούν για την υλοποίησή του.

Το πλαίσιο πρέπει να συνεκτιμά τις μεταβαλλόμενες παγκόσμιες συνθήκες. Από τότε που τέθηκαν οι αναπτυξιακοί στόχοι της χιλιετίας, η διασύνδεση των προκλήσεων σε παγκόσμιο επίπεδο μεγάλωσε και οι οικονομίες και οι κοινωνίες των χωρών εξελίχθηκαν, όπως και η ικανότητά τους να συμβάλουν στην παγκόσμια συζήτηση. Η ΕΕ θα εξακολουθήσει να τηρεί τις αρχές της δήλωσης του Ρίο του 1992. Δεδομένου ότι η εμβέλεια της αρχής των κοινών αλλά διαφοροποιούμενων ευθυνών περιορίζεται στην παγκόσμια περιβαλλοντική υποβάθμιση, η έννοια αυτή δεν είναι χρήσιμη για την αντιμετώπιση των ευρύτερων προκλήσεων που θέτει η μετά το 2015 περίοδος. Παράλληλα, η ΕΕ είναι έτοιμη να δεσμευτεί μαζί με τους εταίρους της για τις συγκεκριμένες προεκτάσεις και την εφαρμογή της καθολικότητας και της διαφοροποίησης για όλες τις χώρες για την πλήρη εμβέλεια του πλαισίου, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία που έχει να μη μένουν πίσω οι λιγότερο ανεπτυγμένες και οι άλλες ευάλωτες χώρες.

Συνεπώς, ενώ η στοχοθέτηση γενικών και επιμέρους στόχων πρέπει να αφορά όλους, η υλοποίηση του καθολικού πλαισίου θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη διαφορετική σημασία και τις διαφορετικές περιστάσεις σε εθνικό επίπεδο και να σέβεται τις εθνικές πολιτικές και προτεραιότητες. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι για να πραγματοποιηθεί η διαφοροποίηση αυτή, μεταξύ άλλων με διαφορετικές προσεγγίσεις για την επίτευξη στόχων ή με διαφοροποιημένους δείκτες για τη μέτρηση της προόδου. Στο πλαίσιο αυτό, τα επιμέρους θεματικά πεδία που προτείνονται στην παρούσα ανακοίνωση αντικατοπτρίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα εφαρμοστούν η καθολικότητα και η διαφοροποίηση σε όλους τους στόχους της αιφύρου ανάπτυξης. Τέλος, οι εργασίες σε επίπεδο επιμέρους στόχων, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης δεικτών, θα πρέπει να οργανωθούν κατά τρόπον ώστε

¹ Συμπεράσματα του Συμβουλίου «Το γενικό πρόγραμμα για την περίοδο μετά το 2015», Ιούνιος 2013· ανακοίνωση της Επιτροπής «Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για όλους», Φεβρουάριος 2013· ανακοίνωση της Επιτροπής «Μετά το 2015: προς μια συνολική και ολοκληρωμένη προσέγγιση της χρηματοδότησης για την εξάλειψη της φτώχειας και τη βιώσιμη ανάπτυξη», Δεκέμβριος 2013· συμπεράσματα του Συμβουλίου για τη «Χρηματοδότηση για την εξάλειψη της φτώχειας και τη βιώσιμη ανάπτυξη πέραν του 2015».

να πυροδοτήσουν τις αναγκαίες αλλαγές σε όλες τις χώρες σε διάφορα επίπεδα ανάπτυξης, ώστε να επιτευχθούν οι καθολικοί στόχοι. Αυτό συνεπάγεται ότι θα ληφθούν υπόψη τα διαφορετικά σημεία αφετηρίας και οι διαφορετικές ικανότητες των επιμέρους χωρών, αλλά και η ανάγκη να εξασφαλιστεί η δυνατότητα επίτευξης, οικειοποίησης και μέτρησης των στόχων.

2. Ένα μετασχηματιστικό θεματολόγιο που ενσωματώνει τις τρεις διαστάσεις της αειφόρου ανάπτυξης και αντιμετωπίζει τις νέες προκλήσεις

Το νέο καθολικό πλαίσιο πρέπει να είναι μετασχηματιστικό για να μπορέσει να ανταποκριθεί επαρκώς στις νέες προκλήσεις. Αυτό σημαίνει ότι θα δίνει λύσεις σε θέματα παγκόσμιου ενδιαφέροντος που δεν καλύφθηκαν επαρκώς στους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας όπως διατηρήσιμη ανάπτυξη, ανισότητες, βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή, μετανάστευση και κινητικότητα, αξιοπρεπής εργασία, ψηφιακή ενσωμάτωση, υγεία και κοινωνική προστασία, αειφόρος διαχείριση των φυσικών πόρων, κλιματική αλλαγή, ανθεκτικότητα στις καταστροφές και διαχείριση κινδύνων, και γνώση και καινοτομία. Το νέο πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2015 θα πρέπει επίσης να εγγυάται μια προσέγγιση βάσει δικαιωμάτων που θα συμπεριλαμβάνει όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και θα μεριμνά για τη δικαιοσύνη, την ισότητα και την ισονομία, τη χρηστή διακυβέρνηση, τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου και θα απευθύνεται σε ειρηνικές κοινωνίες, απελευθερωμένες από τη βία. Λόγω του ότι η κλιματική αλλαγή μεγεθύνει τα προβλήματα που έχουν σχέση με την εξάλειψη της φτώχειας και την αειφόρο ανάπτυξη, το νέο πλαίσιο θα πρέπει να αντιμετωπίζει την κλιματική αλλαγή ως οριζόντιο θέμα. Το πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2015 πρέπει να εμπεριέχει προσπάθειες για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και να ενσωματώνει τις αναγκαίες προσπάθειες και ενέργειες με την καθιέρωση στόχων για την κλιματική αλλαγή, και ιδίως του διεθνώς συμφωνημένου στόχου για τη διατήρηση της ανόδου της θερμοκρασίας της Γης κάτω από τους 2 °C, σε όλη τη διαδικασία στοχοθέτησης. Θα πρέπει να υποστηρίζει και να συμπληρώνει, αλλά όχι να παρεμβαίνει στις τρέχουσες διαπραγματεύσεις για τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή.

Οι γενικοί και επιμέρους στόχοι πρέπει να ενσωματώνουν και τις τρεις διαστάσεις της αειφόρου ανάπτυξης και τις σχέσεις μεταξύ τους με ισόρροπο τρόπο. Η αναγνώριση και αντιμετώπιση των σχέσεων αυτών θα συμβάλει στη διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου και λιγότερο αποσπασματικού πλαισίου. Θα χρειαστεί να γίνουν σοβαρότερες προσπάθειες για την επίτευξη συνοχής στην πολιτική σε όλα τα επίπεδα (εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο).

3. Λογοδοσία

Θεμελιώδεις απαιτήσεις για το μελλοντικό πλαίσιο θα είναι η λογοδοσία, η διαφάνεια και η αποτελεσματική επισκόπηση της προόδου. Το νέο πλαίσιο θα πρέπει να περιλαμβάνει ενέργειες που αυξάνουν σημαντικά την ικανότητα των ατόμων να συμμετάσχουν σε επιλογές πολιτικής που τους επηρεάζουν και να ζητούν από τις κυβερνήσεις και τους άλλους συντελεστές ευθύνες για τη συντελεσθείσα πρόοδος. Ο καθορισμός των κατάλληλων κανόνων και θεσμών θα έχει καίρια σημασία ως προς αυτό. Λογοδοσία σημαίνει επίσης τήρηση των εθνικών και διεθνών δεσμεύσεων σε θέματα εφαρμογής —συμπεριλαμβανομένων των δεσμεύσεων εφαρμογής υγιών πολιτικών—, αποτελεσματική χρήση των δημοσιονομικών πόρων και πραγματική και αισθητή βελτίωση στις ζωές των ανθρώπων.

Το νέο πλαίσιο παρέχει επίσης την ευκαιρία για την ανάπτυξη ενός μηχανισμού που θα σχεδιαστεί και θα υποστηριχθεί στο υψηλότερο πολιτικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλίζει ότι οι εθνικές κυβερνήσεις και οι άλλοι συντελεστές, συμπεριλαμβανομένου του ιδιωτικού τομέα, είναι υπεύθυνοι για την υλοποίηση του πλαισίου, και να επιτρέπει την αυστηρή παρακολούθηση της προόδου, την επιτάχυνση των ενεργειών και την άσκηση πίεσης για

πρόσθετες ενέργειες όπου χρειάζεται. Η κοινωνία των πολιτών, η τοπική αυτοδιοίκηση και ο ιδιωτικός τομέας θα πρέπει να διαδραματίζουν νευραλγικό ρόλο στην ώθηση για δράση και λογοδοσία. Βασική προϋπόθεση για την προώθηση της διαφάνειας είναι η συλλογή, δημοσίευση, αξιολόγηση και προσβασιμότητα στοιχείων και πληροφοριών για τον ρυθμό με τον οποίο συντελείται πρόοδος, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Αυτό συνεπάγεται την ανάγκη για τακτικές επισκοπήσεις της προόδου, των δεσμεύσεων και της υλοποίησής τους μέσω ενός εύρωστου θεσμικού πλαισίου που θα εμπλέκει όλους τους συντελεστές. Αυτό απαιτεί, με τη σειρά του, συλλογή και ανάλυση στοιχείων από την επιστημονική κοινότητα και τις εθνικές στατιστικές αρχές των χωρών. Για να εξασφαλιστεί ότι δεν παραλείπεται κανένας, στη διαδικασία θα πρέπει να περιλαμβάνεται η συλλογή επαρκώς αναλυτικών στοιχείων.

3. ΤΟΜΕΙΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΣΤΟΧΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΞΗ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

1. Πλαίσιο που θα βασίζεται σε επιμέρους στόχους για μετασχηματιστικές αλλαγές

Η διεθνής συζήτηση γίνεται όλο και πιο εξειδικευμένη όσον αφορά τις βασικές θεματικές προτεραιότητες που θα πρέπει να καλύπτει το θεματολόγιο για την περίοδο μετά το 2015, συμπεριλαμβανομένων και των επιμέρους στόχων. Ως πρώτο βήμα για μια κοινή θεώρηση των τομέων προτεραιότητας, τα συμπεράσματα του Συμβουλίου του 2013 παρείχαν ευρείες θεματικές κατευθύνσεις. Το Συμβούλιο ζήτησε να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο που θα εξασφαλίζει βασικό βιοτικό επίπεδο, θα προωθεί τις κινητήριες δυνάμεις της πράσινης οικονομίας στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένου του διαρθρωτικού μετασχηματισμού της οικονομίας, και θα εγγυάται τη βιώσιμη χρήση, διαχείριση και προστασία των παγκόσμιων φυσικών πόρων και των οικοσυστημάτων τους. Το πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2015 θα πρέπει, επίσης, να εγγυάται μια προσέγγιση βάσει δικαιωμάτων, να εξετάζει ζητήματα όπως η δικαιοσύνη, η ισότητα και η ισονομία, η χρηστή διακυβέρνηση, η δημοκρατία και το κράτος δικαίου και να μεριμνά για την ειρήνη και την ασφάλεια και την απουσία βίας.

Με βάση αυτές τις κατευθύνσεις και λαμβάνοντας υπόψη τις συζητήσεις στα ΗΕ, ιδίως στην ανοικτή ομάδα εργασίας, η Επιτροπή έχει προσδιορίσει θεματικούς τομείς προτεραιότητας που θα μπορούσαν να περιέχονται στο πλαίσιο μετά το 2015, λόγω της σημαντικής συμβολής τους στην επίτευξη του κεντρικού στόχου για την εξάλειψη της φτώχειας και την αειφόρο ανάπτυξη. Οι τομείς αυτοί αντιστοιχούν σε μεγάλο φάσμα τεχνικών και επιστημονικών δημοσιεύσεων και υποστηρικτικού υλικού που έχουν εκπονηθεί σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων διαφόρων διαβουλεύσεων με τα εμπλεκόμενα μέρη, και παρέχουν περισσότερες λεπτομέρειες για τον καίριο ρόλο που θα διαδραματίσουν οι τομείς αυτοί στην επίτευξη της εξάλειψης της φτώχειας και της αειφόρου ανάπτυξης. Είναι σχεδιασμένοι για να καθοδηγούν την παγκόσμια δράση προς μετασχηματιστικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα. Ο εντοπισμός των τομέων προτεραιότητας είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο προς την επιλογή λίγων γενικών στόχων.

Στο παρόν τμήμα προσδιορίζονται και επιμέρους σημεία που αντιστοιχούν στους τομείς προτεραιότητας για τα οποία θα μπορούσαν δυνητικά να οριστούν στόχοι. Γι' αυτά τα σημεία στοχοθέτησης περιγράφονται οι ενέργειες που πρέπει να γίνουν και η πρόοδος που επιδιώκεται σε κάθε τομέα. «Αποτυπώνουν» καίρια ζητήματα που συμβάλλουν σε έναν γενικό στόχο και μπορούν να λειτουργήσουν ως κινητήριες δυνάμεις αλλαγής.

2. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι και τομείς προτεραιότητας

Φτώχεια

Η εξάλειψη της φτώχειας είναι κεντρική απόφαση της διακήρυξης της χιλιετίας. Το έργο που ξεκίνησε με την οριοθέτηση των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας πρέπει να συμπληρωθεί και να ενισχυθεί, μέσω ενός πολυδιάστατου οράματος για τη φτώχεια που θα αντιμετωπίζει τις πολυάριθμες αιτίες της σε όλες τις χώρες. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Εξάλειψη της ακραίας φτώχειας.
- Μείωση του ποσοστού των ανθρώπων που είναι ευάλωτοι απέναντι στην ακραία φτώχεια και ζουν με λιγότερο από δύο δολάρια την ημέρα.
- Μείωση του ποσοστού των ανθρώπων που ζουν κάτω από το εθνικό όριο φτώχειας, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων που ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες.
- Μείωση του κόστους των εμβασμάτων και μείωση του κόστους της μετανάστευσης, συμπεριλαμβανομένου του κόστους των προσλήψεων.
- Ασφαλή δικαιώματα σε γη, ιδιοκτησία και άλλα περιουσιακά στοιχεία.
- Ανάπτυξη ανθεκτικότητας και μείωση των θανάτων και της οικονομικής ζημίας από καταστροφές.

Ανισότητα

Οι κοινωνίες που υιοθετούν την ισότητα και δεν αποκλείουν κανέναν είναι αυτές που έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να ζήσουν ειρηνικά, να δημιουργήσουν μακροχρόνια και διατηρήσιμη ανάπτυξη και μεγέθυνση και να ανακάμπτουν ταχύτερα από περιόδους οικονομικής κάμψης. Τα οφέλη από την οικονομική μεγέθυνση και ανάπτυξη πρέπει να επιμερίζονται ευρέως σε όλα τα μέλη της κοινωνίας. Οι ανισότητες εισοδήματος και πλούτου θα πρέπει να αντιμετωπιστούν. Το θεματολόγιο για την περίοδο μετά το 2015 πρέπει να προωθεί επαρκείς επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό, ιδίως για τους πλέον μειονεκτούντες, βάσει ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών, με την εξασφάλιση εγγυημένου εισοδήματος και καθολικής πρόσβασης, χωρίς διακρίσεις, στις κοινωνικές υπηρεσίες. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Να εξασφαλιστεί ότι οι ομάδες με μικρότερο εισόδημα ωφελούνται ισότιμα από τη μεγέθυνση του εθνικού εισοδήματος σε σχέση με τις ομάδες μεγαλύτερου εισοδήματος.
- Να τερματιστούν οι διακρίσεις και οι ανισότητες στην παροχή δημόσιων υπηρεσιών και στην οικονομική ζωή.
- Να αποκτήσουν συνείδηση των δικαιωμάτων τους και να ενταχθούν στον κοινωνικό ιστό οι περιθωριοποιημένες ομάδες, μεταξύ άλλων οι εθνοτικές μειονότητες, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες.

Ασφάλεια τροφίμων και διατροφή, αειφόρος γεωργία

Η αντιμετώπιση της ανασφάλειας ως προς τα τρόφιμα και του υποσιτισμού μπορεί να αποτρέψει τη μετάδοση της φτώχειας από γενιά σε γενιά. Η εξασφάλιση ασφαλών τροφίμων απαιτεί πρόσβαση των μικρών κτηματιών, ιδίως των γυναικών, στη γη, σε πόρους, επενδύσεις και αγορές, πρόσβαση σε θρεπτικά τρόφιμα και επαρκή συστήματα υγείας, συν πολυτομεακή δράση για αλλαγές στάσης ζωής και διατροφικής συμπεριφοράς. Το πλαίσιο πρέπει να προωθήσει τις βιώσιμες πρακτικές στη γεωργία, την αλιεία και τις ιχθυοκαλλιέργειες, την αποδοτική χρήση των πόρων και την ενισχυμένη ανθεκτικότητα. Η αειφόρος γεωργία, συμπεριλαμβανομένης της αειφόρου αλιείας, είναι θεμελιώδης για την

αιεφόρο ανάπτυξη και την ασφάλεια των τροφίμων, καθώς και για να εξασφαλιστεί επιτυχής προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Πρέπει επίσης να αντιμετωπιστούν οι απώλειες μετά τη συγκομιδή και η σπατάλη τροφίμων. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Να εξασφαλιστεί ολοετής πρόσβαση σε ασφαλή, επαρκή, προσιτά και θρεπτικά τρόφιμα για την εξάλειψη της πείνας.
- Τέλος στην κακή διατροφή, την παιδική καχεξία και απίσχναση.
- Βελτίωση της παραγωγικότητας της γεωργίας, της αλιείας και της ιχθυοκαλλιέργειας με αιεφόρο τρόπο.
- Λιγότερη απώλεια και σπατάλη τροφίμων.

Υγεία

Η υγεία, οριζόμενη ως ευεξία και όχι ως απουσία νόσου, είναι προϋπόθεση και αποτέλεσμα της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Η επίτευξη ισότιμης και καθολικής κάλυψης ποιοτικών υπηρεσιών υγείας, μαζί με την προστασία από ατομικό οικονομικό κίνδυνο λόγω υπερβολικών δαπανών υγείας, είναι ουσιαστική για να γίνει πράξη το δικαίωμα όλων στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο υγείας. Οι βασικές προκλήσεις είναι η επίτευξη ισότιμης και καθολικής κάλυψης και πρόσβασης σε ποιοτικές υπηρεσίες υγείας και η προστασία από τον οικονομικό κίνδυνο που ενέχουν οι αιφνίδιες δαπάνες για την υγεία. Η αντιμετώπιση της επιβάρυνσης από τις νόσους (μεταδοτικές και μη μεταδοτικές) πρέπει να συνδυάζει αντιμετώπιση των κοινωνικών και περιβαλλοντικών καθοριστικών παραγόντων για την υγεία, καθώς και των παραγόντων που συνδέονται με τον τρόπο ζωής, συμπεριλαμβανομένης της αντιμετώπισης των αιτιών της νόσου, μέσω μιας προσέγγισης ένταξης της υγείας σε όλες τις πολιτικές. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Μείωση της παιδικής θνησιμότητας, της μητρικής θνησιμότητας και εξασφάλιση καθολικής σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και σχετικών δικαιωμάτων.
- Μείωση της επιβάρυνσης από τις μεταδοτικές και μη μεταδοτικές νόσους.
- Επίτευξη αποτελεσματικής και ισότιμης καθολικής πρόσβασης σε ποιοτικές υπηρεσίες για όλους, συμπεριλαμβανομένων των ευάλωτων ατόμων, όπως αυτά με αναπηρίες ή οι ηλικιωμένοι.
- Εξασφάλιση ότι κανείς δεν ωθείται σε ακραία φτώχεια ή παραμένει φτωχός λόγω δαπανών υγείας.

Εκπαίδευση

Η πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση και κατάρτιση για κάθε παιδί, νέο και ενήλικα είναι θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα, προαπαιτούμενο για να σπάσει ο κύκλος της φτώχειας από γενιά σε γενιά και σημαντικός παράγοντας για την ενεργό συμμετοχή στα κοινά και τη διαμόρφωση κοινωνιών που θα βασίζονται στη γνώση και την καινοτομία. Στις βασικές προκλήσεις περιλαμβάνεται η εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης, η ολοκλήρωσή της και η βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης σε προοπτική διά βίου μάθησης. Επιπλέον, η κατάλληλη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση και δεξιότητες είναι πολύ σημαντικά για την προετοιμασία των νέων και των ενηλίκων για την αγορά εργασίας. Οι προκλήσεις που παραμένουν είναι πώς θα προσεγγίσουμε τους περιθωριοποιημένους, μεταξύ αυτών και όσους είναι θύματα συγκρούσεων, πώς θα κλείσουμε τη ψαλίδα ανισότητας των φύλων και πώς θα

εξασφαλίσουμε εγγραμματοσύνη για τους ενήλικες σε όλες τις χώρες. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Εξασφάλιση της πρόσβασης σε πλήρη κύκλο ποιοτικής βασικής εκπαίδευσης και ολοκλήρωσή του, συμπεριλαμβανομένου του κατώτερου κύκλου της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για τα αγόρια και τα κορίτσια.
- Εξασφάλιση εμπεριστατωμένων βασικών, μεταφερόμενων και τεχνικών δεξιοτήτων για όλους, ώστε να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνία.
- Μείωση του ποσοστού αγραμματοσύνης στον ενήλικο πληθυσμό.
- Εξάλειψη των ανισοτήτων στην εκπαίδευση, λήψη ειδικών μέτρων που θα απευθύνονται σε άτομα και ομάδες που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση και κινδυνεύουν να γίνουν θύματα διακρίσεων, και ειδικότερα σε άτομα με αναπηρίες, εθνοτικές μειονότητες, μετανάστες και πρόσφυγες.
- Ενίσχυση των δεσμών μεταξύ εκπαίδευσης, έρευνας και καινοτομίας και προαγωγή της δημιουργίας και μετάδοσης της γνώσης.

Ισότητα των φύλων και χειραφέτηση των γυναικών

Η ισότητα των φύλων, η χειραφέτηση των γυναικών και η πλήρης άσκηση των δικαιωμάτων τους από τις γυναίκες και τα κορίτσια σε όλες τις χώρες είναι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την αειφόρο ανάπτυξη, την εξάλειψη της φτώχειας και την ολοκλήρωση των ημιτελών εργασιών για τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας. Κεντρική θέση έχουν η διατήρηση πολιτικής δέσμευσης υψηλού επιπέδου και η αναγνώριση της επίτευξης της ισότητας των φύλων, της χειραφέτησης των γυναικών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των κοριτσιών ως καθολικής ευθύνης· η ενίσχυση του κράτους δικαίου, της δημοκρατίας και της διακυβέρνησης· και η αύξηση των επενδύσεων στην ισότητα των φύλων και τη χειραφέτηση των γυναικών και των κοριτσιών. Η συλλογή αναλυτικών στοιχείων με βάση το φύλο θα συμβάλει στον στόχο της ένταξης της διάστασης του φύλου στις πολιτικές. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Πρόληψη και εξάλειψη όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών.
- Τερματισμός όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών και των κοριτσιών.
- Αύξηση της αντιπροσώπευσης, της συμμετοχής και της ηγετικής θέσης των γυναικών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα και όλους τους τομείς.
- Εξασφάλιση ίσης πρόσβασης για τις γυναίκες και τα κορίτσια στις βασικές υπηρεσίες.
- Μείωση και, τελικά, εξάλειψη της ψαλίδας ανάμεσα στα φύλα στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Υδρευση και αποχέτευση/υγιεινή

Το πλαίσιο πρέπει να προάγει την πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό και εγκαταστάσεις αποχέτευσης και υγιεινής, την ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτων, συμπεριλαμβανομένης της αποδοτικής χρήσης του νερού, για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που θέτει η κλιματική αλλαγή και η λειψυδρία. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Επίτευξη καθολικής πρόσβασης σε ασφαλές πόσιμο νερό.
- Επίτευξη καθολικής πρόσβασης σε εγκαταστάσεις αποχέτευσης και υγιεινής.
- Βελτίωση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτινων πόρων.

- Βελτίωση της αποδοτικής χρήσης του νερού σε όλους τους τομείς.
- Βελτίωση της ποιότητας του νερού και μείωση της ρύπανσης.

Αειφόρος ενέργεια

Η στροφή προς αειφόρα συστήματα ενέργειας με χαμηλές ανθρακούχες εκπομπές μπορεί να συμβάλει στην εξάλειψη της φτώχειας και την αειφόρο ανάπτυξη και σ' αυτήν εστιάζονται οι προσπάθειες για άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής. Οι βασικές προκλήσεις είναι, μεταξύ άλλων, καθαρή, προσιτή και αειφόρος ενέργεια, βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, ανθεκτική υποδομή και αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα (σύμφωνα με την πρωτοβουλία «Αειφόρος Ενέργεια για Όλους»). Ένα σημαντικό θέμα είναι να αντιμετωπιστούν οι επιζήμιες επιδοτήσεις καυσίμων, που δεν είναι προς όφελος των πτωχών, αλλά προωθούν μη βιώσιμα ενεργειακά συστήματα. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Να εξασφαλιστεί η καθολική πρόσβαση σε σύγχρονες ενεργειακές υπηρεσίες.
- Να αυξηθεί το συνολικό ποσοστό βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.
- Να αυξηθεί το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο συνολικό ενεργειακό μείγμα.
- Να εξλειφθούν σταδιακά οι επιδοτήσεις των περιβαλλοντικά επιζήμιων ορυκτών καυσίμων.

Πλήρης και παραγωγική απασχόληση και αξιοπρεπής εργασία για όλους

Η εργασία είναι ουσιώδους σημασίας για την έξοδο από τη φτώχεια και τη διαμόρφωση συνθηκών ισότητας, ισονομίας, δικαιοσύνης, ειρήνης και ασφάλειας. Η δημιουργία αξιοπρεπών θέσεων εργασίας, ιδίως σε μακροπρόθεσμη προοπτική, ενισχύει την οικονομική μεγέθυνση. Βασικές προκλήσεις είναι, μεταξύ άλλων, η αντιμετώπιση της ανεργίας για νέους και ηλικιωμένους και άτομα με αναπηρίες και η ποιότητα της τυπικής και άτυπης απασχόλησης. Σ' αυτό περιλαμβάνονται αμοιβή, συνθήκες, υγεία και ασφάλεια στην εργασία και κοινωνική προστασία, συν η ανάγκη για τη δημιουργία αξιοπρεπών «πράσινων» θέσεων εργασίας. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Αύξηση των αξιοπρεπών θέσεων εργασίας και των αειφόρων μέσων βιοπορισμού, μεταξύ άλλων για τους νέους, τους ηλικιωμένους, τις γυναίκες και τις ομάδες που κινδυνεύουν από διακρίσεις.
- Αύξηση του μεριδίου παραγωγικής απασχόλησης και αξιοπρεπούς εργασίας στο σύνολο της απασχόλησης σύμφωνα με τους άξονες του θεματολογίου για την αξιοπρεπή εργασία.
- Αύξηση της κάλυψης της ελάχιστης κοινωνικής προστασίας και σταδιακή εφαρμογή υψηλότερων προτύπων για τις κοινωνικές εγγυήσεις.
- Προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών και των εκτοπισμένων σε συμμόρφωση με τα πρότυπα και τους κανόνες της ΔΟΕ.

Διατηρήσιμη ανάπτυξη για όλους

Η μείωση της μακροχρόνιας φτώχειας και η διάχυση της ευημερίας απαιτούν διατηρήσιμη ανάπτυξη για όλους. Η ανάπτυξη πρέπει να δημιουργεί αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας, να υλοποιείται με αποδοτική χρήση των πόρων και μέσα στα όρια του πλανήτη και να στηρίζει τις προσπάθειες για άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής. Βασικά θέματα είναι να δημιουργηθούν περιβάλλοντα φιλικά στην επιχειρηματικότητα, τις επιχειρήσεις, τις

εμπορικές επενδύσεις και την καινοτομία, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης ρυθμιστικών, δικαστικών και αποτελεσματικών φορολογικών συστημάτων, της πραγματοποίησης δημόσιων επενδύσεων, της πρόσβασης στις αγορές και τη χρηματοδότηση και της προαγωγής νέων τεχνολογιών. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Προώθηση του διαρθρωτικού μετασχηματισμού της οικονομίας και πρόσφορου περιβάλλοντος για την καινοτομία, την επιχειρηματικότητα, τις επιχειρήσεις και το εμπόριο.
- Εξασφάλιση της πρόσβασης στις αγορές και τη χρηματοδότηση, καθώς επίσης στις τεχνολογίες και τα δίκτυα πληροφοριών και επικοινωνιών.
- Προώθηση των δημόσιων επενδύσεων σε ανθεκτικές υποδομές.
- Διευκόλυνση ασφαλούς, συντεταγμένης και κανονικής μετανάστευσης, μέσω ενισχυμένης διεθνούς συνεργασίας.
- Ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά για προϊόντα καταγωγής των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών, χωρίς δασμούς και ποσοστώσεις.

Βιώσιμες πόλεις και ανθρώπινοι οικισμοί

Σε έναν όλο και πιο αστικοποιημένο κόσμο, οι πόλεις αποτελούν μεγάλες προκλήσεις για τη διατηρήσιμη ανάπτυξη. Απαιτούν βιώσιμες διεργασίες σχεδιασμού και ανάπτυξης, που θα διευκολύνονται από αποτελεσματικές δημόσιες αρχές. Εδώ συμπεριλαμβάνεται ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της μείωσης του κινδύνου από καταστροφές και της διαχείρισης των καταστροφών και για τις αγροτικές περιοχές με τις οποίες βρίσκονται σε αλληλεξάρτηση οι πόλεις. Στα βασικά μέτρα περιλαμβάνονται η μείωση του αριθμού αυτών που ζουν σε παραπήγματα, η αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, η οικοδόμηση ανθεκτικών κατοικιών και υποδομής και η βελτίωση της διαχείρισης των αποβλήτων. Ο βελτιωμένος βιώσιμος αστικός σχεδιασμός και διακυβέρνηση απαιτούν δημοκρατική, διαφανή και υπεύθυνη λήψη αποφάσεων. Οι βιώσιμες αστικές και επαρχιακές μεταφορές έχουν επίσης ουσιαστική σημασία. Δυνητικοί επιμέρους στόχοι:

- Βελτίωση της πρόσβασης σε ασφαλείς και βιώσιμες μεταφορές, μεταξύ άλλων σε προσιτές δημόσιες μεταφορές.
- Μείωση του αριθμού αυτών που ζουν σε παραπήγματα, με την εξασφάλιση ασφαλούς, προσιτής και ανθεκτικής στέγασης και ασφαλούς έγγειας ιδιοκτησίας.
- Βελτίωση βιώσιμου, προσιτού αστικού και χωροταξικού σχεδιασμού και υλοποίησή του.
- Βελτίωση της ποιότητας του αέρα.

Βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή

Οι τρέχουσες μορφές παραγωγής και κατανάλωσης δεν είναι αειφόρες. Για την κατανάλωση, σημαντικές ενέργειες είναι η προώθηση της χρήσης αποδοτικών από πλευράς ενέργειας και πόρων και φιλοπεριβαλλοντικών προϊόντων, η σταδιακή εξάλειψη των περιβαλλοντικά επιζήμιων επιδοτήσεων και οι οικολογικές δημόσιες συμβάσεις. Στα θέματα της παραγωγής περιλαμβάνεται η καινοτομική και αποδοτική ως προς τους πόρους παραγωγή, η υποβολή εκθέσεων εταιρικής βιωσιμότητας, η αξιολόγηση του κύκλου ζωής προϊόντων, οι οικολογικές κατασκευές, η διαχείριση αποβλήτων και χημικών ουσιών και η προαγωγή της οικολογικής επιχειρηματικότητας και της οικολογικής καινοτομίας. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Μείωση, επανάχρηση και ανακύκλωση αποβλήτων.

- Βελτίωση της παραγωγικότητας των πόρων.
- Μείωση του περιβαλλοντικού αντικτύπου της κατανάλωσης.
- Εξασφάλιση χρηστής διαχείρισης των χημικών ουσιών σε όλο τον κύκλο ζωής τους.
- Επικίνδυνες χημικές ουσίες: μείωση της ανθρώπινης έκθεσης και της απελευθέρωσης στο περιβάλλον.
- Βελτίωση των επιδόσεων των εταιρειών, των προϊόντων και των υπηρεσιών σε θέματα αειφορίας.

Ωκεανοί και θάλασσες

Η αειφόρος διαχείριση των ωκεανών παρέχει οικονομικά και κοινωνικά οφέλη στην ανθρωπότητα. Χρειάζονται σημαντικές ενέργειες για να εξασφαλιστούν υγιείς ωκεανοί μέσω μιας οικολογικής προσέγγισης στη διαχείριση όλων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που έχουν αντίκτυπο στους ωκεανούς και μέσω της εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης και για να προωθηθεί η αειφόρος αλιεία. Στις προκλήσεις περιλαμβάνονται η ρύπανση, η οξίνιση, η άνοδος της στάθμης των θαλασσών, η ανάπτυξη επιτόπιων εργαλείων διαχείρισης, μεταξύ άλλων και στις θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές ή στις περιοχές εκτός εθνικής δικαιοδοσίας, η αντιμετώπιση της υπεραλίευσης και της πλεονάζουσας αλιευτικής δυνατότητας, η πάταξη της παράνομης, αδήλωτης και ανεξέλεγκτης αλιείας, η αντιμετώπιση των αντίξοων οικοσυστημάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και η διευθέτηση της πρόσβασης σε ιχθυότοπους και αγορές από τους επαγγελματίες, μικρής κλίμακας ψαράδες. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Προστασία και αποκατάσταση της υγείας των ωκεανών και διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας με την άμβλυνση του αντικτύπου των ανθρώπινων δραστηριοτήτων.
- Εξασφάλιση αειφόρου αλιείας (υγιή αλιευτικά αποθέματα).
- Εξασφάλιση της πρόσβασης σε ιχθυότοπους από τους επαγγελματίες, μικρής κλίμακας ψαράδες.
- Μείωση της θαλάσσιας βιομηχανικής και μη ρύπανσης από χερσαίες πηγές.

Βιοποικιλότητα και δάση

Η βιοποικιλότητα είναι ουσιώδες στοιχείο του συστήματος που υποστηρίζει τη ζωή στον πλανήτη και απειλείται ιδιαιτέρως από την κλιματική αλλαγή. Χρειάζονται ενέργειες για να μειωθεί το ποσοστό απώλειας όλων των φυσικών ενδιαιτημάτων και απειλούμενων ειδών (συμπεριλαμβανομένης της παράνομης θήρας και της διακίνησης άγριων θηραμάτων) και να ενσωματωθεί η βιοποικιλότητα στους βασικούς τομείς πολιτικής (συμπεριλαμβανομένης της γεωργίας και της αλιείας). Πρέπει να υπάρξει αντιστροφή του φαινομένου της απώλειας δασών παγκοσμίως, να σταματήσει η απώλεια πρωτογενών δασών και να εξαλειφθούν η παράνομη υλοτομία και οι συναφείς εμπορικές δραστηριότητες. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Διασφάλιση και αποκατάσταση οικοσυστημάτων που παρέχουν ουσιώδεις υπηρεσίες.
- Πρόληψη της εξαφάνισης γνωστών απειλούμενων ειδών και βελτίωση του καθεστώτος προστατευόμενων ειδών.
- Μείωση του ποσοστού απώλειας, υποβάθμισης και κατακερματισμού όλων των φυσικών ενδιαιτημάτων.

- Μείωση της αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών με βάση την αειφόρο δασική διαχείριση.
- Μείωση των επιπέδων παράνομης εμπορίας άγριων θηραμάτων και ξυλείας.

Υποβάθμιση της γης, μεταξύ άλλων απερήμωση και ξηρασία

Η υποβάθμιση της γης, μεταξύ άλλων η απερήμωση και η ξηρασία, είναι τομείς που προκαλούν ανησυχία και επιδεινώνονται από την κλιματική αλλαγή. Προτεραιότητα είναι η επίτευξη ενός ουδέτερου ως προς την υποβάθμιση της γης κόσμου. Αυτό απαιτεί επιβράδυνση της απώλειας του φυσικού κεφαλαίου της γης, βελτίωση της διακυβέρνησης (συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης και της διατήρησης της ιδιοκτησίας γης) και η αύξηση της ανθεκτικότητας. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Μετατόπιση προς έναν ουδέτερο ως προς την υποβάθμιση της γης κόσμο.
- Προστασία των εδαφών.
- Πρόληψη της ξηρασίας και άμβλυνση των συνεπειών της.

Ανθρώπινα δικαιώματα, κράτος δικαίου, χρηστή διακυβέρνηση και αποτελεσματικοί θεσμοί

Μια προσέγγιση με άξονα τα δικαιώματα, που θα αγκαλιάζει όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα συμβάλει αποφασιστικά στη βελτίωση της ποιότητας της διακυβέρνησης, στη μείωση των ανισοτήτων και του αποκλεισμού και στην επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων και δράσεων του θεματολογίου μέσω της συμμετοχής, της διαφάνειας και της λογοδοσίας. Βασικές απαιτήσεις είναι η ενίσχυση συμμετοχικών πολιτικών συστημάτων που δίνουν στους ανθρώπους, ιδίως τις περιθωριοποιημένες και ευάλωτες ομάδες, βήμα λόγου στις επιλογές πολιτικής και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων που τους αφορούν και η εξασφάλιση ότι οι υπεύθυνοι θα λογοδοτήσουν. Μια τέτοια προσέγγιση αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία σε έναν αλληλεξαρτώμενο κόσμο. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα στους ανθρώπους να φτιάξουν τη ζωή τους, να αξιοποιήσουν οικονομικές ευκαιρίες και, στη βάση αυτή, να συμμετάσχουν παραγωγικά και ειρηνικά στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Εξασφάλιση ελεύθερης και καθολικής εγγραφής στα δημοτολόγια και βελτίωση των ζωτικών στατιστικών συστημάτων.
- Εγγύηση της ελευθερίας έκφρασης, του συνεταιρίζεσθαι, του κοινωνικού διαλόγου, της ειρηνικής διαμαρτυρίας, της ουσιαστικής συμμετοχής στα κοινά.
- Εξασφάλιση της διαφάνειας και εγγύηση του δικαιώματος του κοινού για πρόσβαση στην πληροφόρηση, σε κρατικά στοιχεία, σε ανεξάρτητα μέσα ενημέρωσης και στο ανοικτό διαδίκτυο.
- Υιοθέτηση του κατάλληλου νομικού πλαισίου για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων των πιο ευάλωτων ομάδων και ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των προσφύγων και των εσωτερικά εκτοπισμένων.
- Εξασφάλιση της έγκρισης και υλοποίησης του κατάλληλου νομικού πλαισίου και εθνικών πολιτικών για τη μείωση της διαφθοράς
- Εγγύηση για τη λειτουργία προσιτών, αμερόληπτων, ανεξάρτητων δικαστικών αρχών που θα σέβονται τα δικονομικά δικαιώματα.

Ειρηνικές κοινωνίες

Η ειρήνη είναι προαπαιτούμενο για την αιεφόρο ανάπτυξη και τη διατηρήσιμη εξάλειψη της φτώχειας. Οι αιτίες των συγκρούσεων και της βίας συνδέονται στενά με τη χρηστή διακυβέρνηση, τον πολιτικό και κοινωνικό αποκλεισμό, τις ανισότητες, τη διαφθορά και τη μη παροχή βασικών υπηρεσιών. Στις προτεραιότητες περιλαμβάνονται η μείωση της επίπτωσης της βίας και των βίαιων θανάτων και η αντιμετώπιση διασυνοριακών απειλών όπως το οργανωμένο έγκλημα και το παράνομο εμπόριο. Η διαμόρφωση κατάλληλων θεσμών για την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων έχει καίρια σημασία. Δυνητικά επιμέρους θέματα:

- Μείωση των βίαιων θανάτων και του αριθμού των ατόμων στη ζωή των οποίων επιδρά η βία.
- Βελτίωση της ικανότητας, του επαγγελματισμού και της λογοδοσίας πολιτικών και δικαστικών θεσμών και θεσμών δημόσιας τάξης.
- Μείωση των παράνομων ροών μικρών και θανατηφόρων όπλων.
- Μείωση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένων των παράνομων ροών χρήματος και της διακίνησης ναρκωτικών, ανθρώπων, άγριων θηραμάτων και φυσικών πόρων.

Το πλαίσιο της περιόδου μετά το 2015 πρέπει, επίσης, να λάβει υπόψη του πολλά οριζόντια θέματα όπως η κλιματική αλλαγή, οι καταστροφές και η ανθεκτικότητα, η δυναμική του πληθυσμού και η μετανάστευση. Όλα αυτά μπορεί να έχουν μεγάλο αντίκτυπο στην οικονομία όπως και στην ευεξία και την ασφάλεια των πολιτών και πρέπει να αντιμετωπιστούν εντός του πλαισίου κατά τρόπο που δεν αναπαράγει ούτε παρεμβαίνει στις αντίστοιχες εθνικές διεργασίες και συμφωνίες. Η διαδικασία αυτή αντικατοπτρίζεται στο προτεινόμενο σύνολο επιμέρους στόχων οι οποίοι απαντούν στα καίριας σημασίας θέματα.

Σε ό,τι αφορά την κλιματική αλλαγή, το πλαίσιο θα πρέπει να ενσωματώνει τις αναγκαίες προσπάθειες και ενέργειες που χρειάζονται για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, ιδίως αυτών που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της Σύμβασης-Πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την Κλιματική Αλλαγή (UNFCCC). Κατά συνέπεια, τυχόν τομείς προτεραιότητας και επιμέρους στόχοι για την περίοδο μετά το 2015 θα πρέπει να είναι σχεδιασμένοι κατά τρόπο ώστε να στηρίζουν την άμβλυνση της κλιματικής αλλαγής και τις προσπάθειες προσαρμογής.

Στο παράρτημα συνοψίζονται τα ζητήματα που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο στοχοθέτησης και οι βασικές συνιστώσες τους.

3. Καθορισμός επιμέρους στόχων και εξέταση διασυνδεόμενων θεμάτων

Στο προηγούμενο τμήμα δίνονται οι τομείς προτεραιότητας και τα ζητήματα για τα οποία πρέπει να τεθούν επιμέρους στόχοι, ώστε να διαμορφωθεί ένα θεματολόγιο μετασχηματισμού για την περίοδο μετά το 2015. Καθώς προχωρούν οι εργασίες προς συγκεκριμένους επιμέρους στόχους, υπάρχουν αρκετά κριτήρια που πρέπει να ληφθούν υπόψη:

Οι επιμέρους στόχοι πρέπει να είναι ειδικοί, μετρήσιμοι, εφικτοί, συναφείς και χρονικά προσδιορισμένοι. Θα πρέπει να βασίζονται σε τεκμήρια και διαθέσιμα στοιχεία, ή σε στοιχεία που θα είναι διαθέσιμα στο εγγύς μέλλον, καθώς και σε δείκτες που επιτρέπουν ποσοτικό προσδιορισμό της προόδου και εκφράζονται με αριθμητικά στοιχεία, χρονοδιαγράμματα και ποσοστά. Ενώ οι επιμέρους στόχοι θα αντανakλούν τις βασικές προτεραιότητες, ορισμένες λεπτομερείς πτυχές της υλοποίησης θα πρέπει να εκφραστούν μέσω δεικτών ώστε να καταστεί δυνατή η μέτρηση της προόδου. Θα χρειαστεί να υπάρξουν αντισταθμίσεις μεταξύ της πλήρους συμμόρφωσης και του πολιτικού και επιχειρησιακού αντικτύπου, και γι' αυτό,

σε ορισμένες περιπτώσεις, θα χρειαστεί να τεθούν κατά προσέγγιση στόχοι για τα πιο επίμαχα ζητήματα.

Οι στόχοι θα πρέπει να διατυπωθούν έτσι ώστε να έχουν καθολική κάλυψη, αλλά με διαφοροποιημένη υλοποίηση ανάλογα με τις διάφορες συνθήκες, δηλαδή με προσαρμοσμένα χρονοδιαγράμματα ή διαφορετικές διαδρομές υλοποίησης. Ορισμένοι επιμέρους στόχοι, ή τμήματα αυτών, μπορεί να έχουν μεγαλύτερη εφαρμογή σε τούτο ή το άλλο πλαίσιο, κι αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί με την κατάλληλη επιλογή δεικτών. Οι χώρες δεν θα πρέπει να μπορούν να διαλέγουν στόχους· αυτό είναι σημαντικό για να εξασφαλιστεί ότι οι συνολικές προσπάθειες των χωρών επαρκούν για την αντιμετώπιση των γενικών και επιμέρους στόχων, ώστε να εξασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή πρόοδος σε κάθε χώρα ανάλογα με τις ικανότητές της. Οι επιμέρους στόχοι θα πρέπει κυρίως να ισχύουν για χώρες, αλλά η εφαρμογή τους θα απαιτεί ενέργειες από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη.

Οι επιμέρους στόχοι θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις πολλαπλές σχέσεις μεταξύ των διαφόρων τομέων του πλαισίου για τη μετά το 2015 περίοδο. Ο προσδιορισμός και η αντιμετώπιση των διασυνδεδεμένων ζητημάτων είναι αναγκαία για να αποφευχθεί η εργασία σε απομόνωση και να εξασφαλιστεί ισορροπημένη πρόοδος και με τις τρεις διαστάσεις της αειφόρου ανάπτυξης. Επειδή κάθε τομέας προτεραιότητας σχετίζεται με σχεδόν όλους τους άλλους τομείς, η δέσμευση στο επίπεδο των επιμέρους στόχων είναι αναγκαία για να αντιμετωπιστούν τα διασυνδεδεμένα ζητήματα με τρόπο ουσιαστικό και λειτουργικό.

Οι επιμέρους στόχοι που θα καθοριστούν για ειδικές προτεραιότητες (π.χ. πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό και αποχέτευση) θα έχουν άμεση σχέση με άλλες προτεραιότητες (π.χ. υγεία). Αυτό σημαίνει ότι, επιπλέον των επιλεγμένων βασικών επιμέρους στόχων που θα συνοδεύουν κάθε γενικό στόχο, το πλαίσιο για την περίοδο μετά το 2015 θα πρέπει να αναδεικνύει τις διασταυρούμενες αναφορές με τρόπο συνεκτικό. Για παράδειγμα, ο γενικός στόχος για ασφάλεια τροφίμων, διατροφή και αειφόρο γεωργία μπορεί να έχει, επιπλέον των επιλεγμένων κυριότερων επιμέρους στόχων, αναφορές σε άλλους επιμέρους στόχους όπως η αποδοτική χρήση του νερού, η υποβάθμιση της γης, η ισότητα των φύλων και η διακυβέρνηση.

4. ΔΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Οι εργασίες μέσα στην ΕΕ επικεντρώθηκαν αρχικά στον εντοπισμό ορισμένων τομέων προτεραιότητας και συναφών στοχευόμενων ζητημάτων. Για να υπάρξει πρόοδος ως προς τον καθορισμό ενός μικρού συνόλου γενικών στόχων, όπως συμφωνήθηκε μέσα στην ΕΕ και στο πλαίσιο των ΗΕ, το επόμενο στάδιο είναι η ομαδοποίηση των τομέων προτεραιότητας. Κυριότερο κριτήριο για την ομαδοποίηση θα πρέπει να είναι η ισχυρή διασύνδεση μεταξύ τομέων προτεραιότητας και των συναφών στοχευόμενων ζητημάτων, χωρίς να αγνοείται η συμβολή τους στην εξάλειψη της φτώχειας και στην αειφόρο ανάπτυξη. Η αποδοχή της ύπαρξης πολλών αλληλεξαρτώμενων ζητημάτων στο πλαίσιο της περιόδου μετά το 2015 θα μπορούσε να βοηθήσει ώστε να υπάρξει ευελιξία στις συλλογικές προσπάθειες για την επίτευξη συναίνεσης σε ένα περιορισμένο σύνολο γενικών στόχων.

Ως παράδειγμα ομαδοποίησης σ' αυτή τη βάση, η αειφόρος ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς θα μπορούσε να συνδυαστεί με την απασχόληση, η βιοποικιλότητα και τα δάση να συνδυαστούν με την απερίημωση, συμπεριλαμβανομένης της υποβάθμισης της γης και της ξηρασίας, ενώ οι βιώσιμες πόλεις θα μπορούσαν να ενταχθούν σε όλο το πλαίσιο.

5. ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΜΠΡΑΞΗ

Μια νέα και ενισχυμένη παγκόσμια σύμπραξη θα πρέπει να εμπλέκει και να κινητοποιεί όλους, σε όλα τα επίπεδα, σε όλες τις χώρες και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων του ιδιωτικού τομέα, της κοινωνίας των πολιτών, των επιστημονικών και ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, των κοινοβουλίων και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι μία από τις κινητήριες δυνάμεις των δράσεων σε εσωτερικό και παγκόσμιο επίπεδο και έχει ήδη εκφράσει επανειλημμένως τη στήριξή της σε μια νέα παγκόσμια σύμπραξη.

Πρώτον, χρειάζεται να αξιολογήσουμε ποια θα είναι τα βασικά μέτρα χάρη στα οποία θα σημειωθεί πρόοδος ως προς την επίτευξη των γενικών και επιμέρους στόχων και, δεύτερον, χρειάζεται να συζητήσουμε πώς θα εξασφαλίσουμε ότι αυτά τα βασικά μέτρα θα τύχουν της δέουσας προσοχής τόσο εσωτερικά όσο και διεθνώς. Ένα περιβάλλον δημιουργικό, με υγιείς και συνεκτικές πολιτικές σε εσωτερικό και διεθνές επίπεδο, είναι ένα παράδειγμα ζητήματος καίριας σημασίας

Ένα περιβάλλον που θα ευνοεί τη χάραξη και εφαρμογή πολιτικής

Η ΕΕ διατηρεί τη δέσμευσή της να μεριμνά για την αυξημένη συνοχή της αναπτυξιακής πολιτικής, λαμβάνοντας υπόψη τους αναπτυξιακούς στόχους των πολιτικών που ενδέχεται να έχουν επίδραση στις αναπτυσσόμενες χώρες. Όλοι οι εταίροι στις αναπτυσσόμενες και ανεπτυγμένες χώρες ενθαρρύνονται να προωθούν τη συνοχή της πολιτικής και να επανεξετάζουν τις πολιτικές τους, όποτε χρειάζεται, ώστε να εξασφαλίζουν τη συνοχή τους με τις προσπάθειες για την εξάλειψη της φτώχειας και για την επίτευξη αιεφόρου ανάπτυξης, ως σημαντική συμβολή στην υλοποίηση του παγκόσμιου πλαισίου.

Ως παράδειγμα μπορεί να αναφερθεί ότι η ΕΕ, εκτός από το ότι είναι η πιο ανοικτή αγορά του κόσμου για τις εξαγωγές των αναπτυσσόμενων χωρών, προωθεί επίσης την προμήθεια, το εμπόριο και τη χρήση φυσικών πόρων και πρώτων υλών από υπεύθυνες, αιεφόρες και πιο διαφανείς πηγές. Τον Ιούνιο του 2013 η ΕΕ εξέδωσε νομοθεσία για τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, που απαιτεί από τις μεγάλες εταιρείες του εξορυκτικού και δασικού κλάδου να δημοσιεύουν τις πληρωμές προς τις κυβερνήσεις σε ανά χώρα βάση. Η νομοθεσία παρέχει στην ΕΕ και τις αναπτυσσόμενες χώρες ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την καταπολέμηση της διαφθοράς, που θα μπορούσε να οδηγήσει με τη σειρά του σε πιο πολλούς διαθέσιμους πόρους για την ανάπτυξη. Επιπρόσθετα, υπάρχει πρόσφατη απόφαση για ολοκληρωμένη προσέγγιση της υπεύθυνης εξόρυξης από περιοχές υψηλού κινδύνου που πλήττονται από συγκρούσεις.

Ως ένα ακόμη παράδειγμα συνοχής της αναπτυξιακής πολιτικής, η νέα παγκόσμια σύμπραξη αναμένεται να ενισχύσει τον διάλογο και τη συνεργασία μεταξύ κρατών και άλλων εμπλεκόμενων μερών, ώστε να δημιουργηθεί ένα περιβάλλον που θα πολλαπλασιάζει τα οφέλη της διεθνούς μετανάστευσης για την ανθρώπινη ανάπτυξη μέσω δράσεων σε τομείς όπως η μείωση του κόστους της μετανάστευσης και των εμβασμάτων ή η καταπολέμηση των διακρίσεων κατά των μεταναστών. Η ΕΕ θα συνεχίσει τις προσπάθειές της για συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες, ώστε να μεγιστοποιηθεί ο αντίκτυπος της μετανάστευσης στην ανάπτυξη, στο πλαίσιο της παγκόσμιας προσέγγισης για τη μετανάστευση και την κινητικότητα.

Ο ρόλος του εμπορίου και του ανοικτού εμπορίου στο πλαίσιο υγιών εγχώριων πολιτικών και μεταρρυθμίσεων είναι καίριας σημασίας για την εξάλειψη της φτώχειας και την αιεφόρο ανάπτυξη. Η αξία του συστήματος που βασίζεται σε κανόνες και έχει καθιερωθεί από τον ΠΟΕ, στον τομέα αυτό, θα πρέπει να επαναβεβαιωθεί. Η ΕΕ συνεχίζει τις πρωτοβουλίες της για τη στήριξη της ολοκλήρωσης της αγοράς στις πιο φτωχές χώρες μέσω στοχευμένης

δράσης, π.χ. μέσω του συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων, μεταξύ άλλων με την πρωτοβουλία «Τα Πάντα εκτός από Όπλα», την ειδική ρύθμιση για στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης και της χρηστής διακυβέρνησης (GSP+), την πρωτοβουλία «Βοήθεια για το εμπόριο» και διμερείς και περιφερειακές πρωτοβουλίες. Ενθαρρύνουμε τους εταίρους μας, ιδίως τις ανεπτυγμένες και τις προηγμένες αναπτυσσόμενες οικονομίες, να δώσουν πρόσβαση χωρίς δασμούς και ποσοτώσεις ((DFQF) και σε προϊόντα καταγωγής λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών. Η παγκόσμια σύμπραξη θα πρέπει να αναγνωρίσει τη σημασία που έχει η ελάττωση των φραγμών βορρά-νότου, νότου-νότου και περιφερειακού εμπορίου, που έχουν επίδραση στην ολοκλήρωση προς μια παγκόσμια οικονομία. Στον τομέα αυτό θα πρέπει να προαχθεί μεγαλύτερη διαφάνεια βάσει της διαθεσιμότητας εμπειριστατωμένων στατιστικών.

Οι επιστήμες, η τεχνολογία και η καινοτομία και η δημιουργία υποδομής/ικανοτήτων θα πρέπει να είναι κινητήριες δυνάμεις για το θεματολόγιο της μετά το 2015 περιόδου. Οι πολιτικές για τη δημιουργία και διάδοση γνώσης είναι κεντρικές συνιστώσες του θεματολογίου. Η ΕΕ στηρίζει μια ολοκληρωμένη και αποτελεσματική προσέγγιση σύμφωνα με το όραμα της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Σε διεθνές επίπεδο, το πρόγραμμα-πλαίσιο της ΕΕ για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» (2014-2020) προωθεί τη συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και των διεθνών εταίρων της στην έρευνα και την καινοτομία. Η ενίσχυση των ικανοτήτων στους τομείς των επιστημών, της τεχνολογίας και της καινοτομίας είναι σημαντική. Η ΕΕ ενθαρρύνει συνεχώς την ανάπτυξη και διάδοση καθαρών και φιλοπεριβαλλοντικών τεχνολογιών με τη μείωση των εμπορικών φραγμών, καθώς επίσης της παροχής κινήτρων, της επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας και της δημιουργίας ικανοτήτων. Για να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών, υπάρχει μεγάλο περιθώριο για την αξιοποίηση υφιστάμενων μηχανισμών. Πέραν του τομέα των επιστημών, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, η δημιουργία ικανοτήτων είναι ένας τομέας που έχει ζωτική σημασία για την αξιοποίηση των υφιστάμενων γνώσεων και την εγγυημένη επίτευξη των στόχων για την περίοδο μετά το 2015. Το Στρατηγικό Σχέδιο του Μπαλί για την Τεχνολογική Υποστήριξη και την Ανάπτυξη Ικανοτήτων, το οποίο εγκρίθηκε από το διοικητικό συμβούλιο του προγράμματος των ΗΕ για το περιβάλλον το 2005, θα πρέπει να αποτελέσει σημαντική συνιστώσα περαιτέρω προβληματισμού.

Κινητοποίηση των αναγκαίων οικονομικών πόρων

Η κινητοποίηση οικονομικών πόρων έχει επίσης ζωτική σημασία. Λόγω των προκλήσεων που αντιμετωπίζει ο κόσμος, χρειάζεται πλήρης αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων πόρων (εγχώριων και ξένων, δημόσιων και ιδιωτικών). Οι εθνικές κυβερνήσεις έχουν την κύρια ευθύνη για την κινητοποίηση και την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των πόρων τους μέσω εθνικών πολιτικών. Η ΕΕ είναι έτοιμη να στηρίξει τις προσπάθειες των χωρών που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Στο πλαίσιο αυτό, αναγνωρίζει τον νευραλγικό ρόλο της δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας (ΔΑΒ) του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) και έχει επιβεβαιώσει ότι δεσμεύεται να φθάσει τον στόχο του 0,7% έως το 2015.

Καθώς εξελίσσεται η συζήτηση για τη χρηματοδότηση ενός πλαισίου για την περίοδο μετά το 2015, υπάρχει ανάγκη για μια εμπειριστατωμένη και ολοκληρωμένη προσέγγιση όσον αφορά τη χρηματοδότηση της εξάλειψης της φτώχειας και της αειφόρου ανάπτυξης, όπως σκιαγραφήθηκε σε ανακοίνωση του 2013 και σε αντίστοιχα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Τα ακόλουθα στοιχεία έχουν ζωτική σημασία:

- Η κινητοποίηση εγχώριων πόρων είναι ο κύριος μηχανισμός για τη χρηματοδότηση των δαπανών για στόχους πολιτικής. Η ενίσχυση της φορολογικής πολιτικής και διοίκησης, η καταπολέμηση των παράνομων ροών και της διαφθοράς και η ενίσχυση της διαχείρισης

των φυσικών πόρων θα πρέπει να είναι προτεραιότητες στις οποίες θα σημειωθεί πρόοδος.

- Οι διεθνείς δημόσιοι πόροι θα συνεχίσουν να έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη συμπλήρωση των εγχώριων πόρων, όταν αυτοί δεν επαρκούν, και για την προσέλκυση πρόσθετων πόρων και επενδύσεων, όπου αυτό χρειάζεται περισσότερο. Το δυναμικό της δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας, που μπορεί να λειτουργήσει ως καταλύτης, θα πρέπει να αξιοποιηθεί περισσότερο μέσω μηχανισμών όπως οι μεικτές χρηματοδοτήσεις.
- Ο ιδιωτικός τομέας παραμένει ο κινητήριος μοχλός αειφόρου ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να αξιοποιήσουν πλήρως τις ευκαιρίες που παρέχει ο ιδιωτικός τομέας σε εγχώριο και διεθνές επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της βέλτιστης χρήσης κανονιστικών και επιχειρησιακών μέσων, για την αύξηση της συμβολής του στην επίτευξη των δημόσιων στόχων.

Οι συζητήσεις για τη χρηματοδότηση στο πλαίσιο μιας νέας παγκόσμιας σύμπραξης θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις εργασίες της διακυβερνητικής επιτροπής εμπειρογνομόνων για τη χρηματοδότηση της αειφόρου ανάπτυξης, σε στενή συνεργασία με τις προετοιμασίες για την προσεχή διάσκεψη με θέμα τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και, επίσης, να είναι συνεπείς με τις σχετικές διεργασίες σε φόρα όπως UNFCCC, η Σύμβαση των ΗΕ για τη Βιοποικιλότητα και το διεθνές πλαίσιο μείωσης των κινδύνων από καταστροφές για την περίοδο μετά το 2015 (περίοδος μετά το πλαίσιο δράσης του Χιόγκο).

Οι δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο τέταρτο Φόρουμ ανωτάτου επιπέδου για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας, που πραγματοποιήθηκε στο Μπουσάν το 2011, και στην πρώτη σύσκεψη υψηλού επιπέδου για την παγκόσμια σύμπραξη το 2014 θα πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για αποτελεσματική αναπτυξιακή συνεργασία στην περίοδο μετά το 2015. Οι αρχές του Μπουσάν, που έχουν επίσης σημασία για τους μη παραδοσιακούς χορηγούς, θα οδηγήσουν σε πιο απτά αποτελέσματα για την ανάπτυξη. Η ΕΕ εξακολουθεί να εφαρμόζει πολιτικές για την αύξηση του αντικτύπου και της αποτελεσματικότητας της δικής της αναπτυξιακής συνεργασίας.

Παρακολούθηση της προόδου και λογοδοσία

Για την επιτυχή υλοποίηση ενός πλαισίου που θα καλύπτει την περίοδο μετά το 2015, πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή ισχυροί μηχανισμοί λογοδοσίας, ώστε να παρακολουθείται η πρόοδος. Η αμοιβαία λογοδοσία σε εθνικό και διεθνές επίπεδο θα πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο του μηχανισμού, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης της προόδου για τους γενικούς και επιμέρους στόχους της περιόδου μετά το 2015. Εδώ περιλαμβάνεται η συμβολή ενεργειών και χρηματοδότησης από εθνικές κυβερνήσεις, διεθνών δράσεων και η συμβολή του ιδιωτικού τομέα στις εθνικές προσπάθειες για την υποστήριξη της επίτευξης των παγκόσμιων στόχων.

Η λογοδοσία σε εθνικό επίπεδο και οι επίσημες στατιστικές που παράγονται από τις σχετικές εθνικές στατιστικές αρχές πρέπει να είναι η βάση για την παρακολούθηση της προόδου. Στο διεθνές επίπεδο, η περιοδική υψηλού επιπέδου ανασκόπηση της προόδου, μεταξύ άλλων και στο πλαίσιο του Πολιτικού Φόρουμ Υψηλού Επιπέδου (ΠΦΥΕ) για την αειφόρο ανάπτυξη, θα έχει κεντρική θέση. Θα πρέπει να αποφευχθεί η επικάλυψη των προσπαθειών με άλλες διεθνείς εργασίες αμοιβαίας λογοδοσίας, όπως η διεργασία για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης.

Επιπλέον, σημαντική θα είναι μια εμπεριστατωμένη ετήσια παρακολούθηση της προόδου που θα βασίζεται στο έργο της διυπηρεσιακής ομάδας εμπειρογνομόνων για τους δείκτες των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας. Η ενίσχυση της χρήσης των υφιστάμενων δεδομένων και η εξασφάλιση της συλλογής περισσότερων και καλύτερων δεδομένων, με την αξιοποίηση

νέων τεχνολογιών και λογισμικού, έχει καίρια σημασία. Το σημείο αφετηρίας για μελλοντική δράση θα πρέπει να είναι οι υφιστάμενοι μηχανισμοί και τα σχέδια στρατηγικής για την ενίσχυση των στατιστικών ικανοτήτων, όπως το σχέδιο του ΟΟΣΑ «Paris 21», το σχέδιο δράσης του Μπουσάν για τις στατιστικές καθώς και οι εθνικές στρατηγικές για την ανάπτυξη στατιστικών (NSDS).

6. ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Η προσέγγιση που αναπτύσσεται στην παρούσα ανακοίνωση παρέχει μια σειρά στοιχείων που έχουν σημασία για τα τελικά στάδια των εργασιών της ομάδας εργασίας για τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας, για την τροφοδότηση των εργασιών της επιτροπής εμπειρογνομόνων για τη χρηματοδότηση της αειφόρου ανάπτυξης, καθώς και για τις συζητήσεις της περιόδου μετά το 2015 στην προσεχή 69η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών 69 από τον Σεπτέμβριο του 2014. Βασίζεται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου που συμφωνήθηκαν πέρυσι και παρέχει τη βάση ώστε να αναπτύξει το Συμβούλιο περαιτέρω τη θέση της ΕΕ. Παρέχει ουσιαστικά στοιχεία που θα πρέπει να χρησιμεύσουν μεσοπρόθεσμα, υπό την επιφύλαξη ότι η θέση της ΕΕ θα πρέπει να εξελιχθεί περαιτέρω υπό το φως των τελικών εκθέσεων της ομάδας εργασίας για τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας και της επιτροπής εμπειρογνομόνων και της συνθετικής έκθεσης της Γενικής Γραμματείας των ΗΕ αργότερα το 2014.

Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα εξακολουθήσουν να δεσμεύονται σταθερά και να διαδραματίζουν ενεργό και εποικοδομητικό ρόλο στις συζητήσεις για το πλαίσιο μετά το 2015 και θα συνεχίσουν να συμβάλλουν στην επεξεργασία πρωταρχικών ζητημάτων και ανησυχιών, καθώς το πλαίσιο θα τελειοποιείται. Μια εμπεριστατωμένη θέση της ΕΕ θα πρέπει να παρέχει την αναγκαία βάση για εξωτερική δράση και εποικοδομητική συνεργασία με τις χώρες-εταίρους, τα εμπλεκόμενα μέρη και τους πολίτες.